

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lam 6 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 6 lutego 1926.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Z powodu wybuchu zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych w majątności Jasień i niebezpieczeństwa dalszego rozszerzenia się zarządzam na zasadzie §§ 16 do 30 niem. ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt domowych z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. U. Pr. str. 510) i §§ 161 i 165 przepisów wykonawczych Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej do powołanej ustawy z dnia 7 grudnia 1911 (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 4) tudzież postanowień wykonawczych Min. Roln., Domen i lasów z dnia 1 maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) i reskr. Min. Roln. i Dóbr Państw. z 30 lipca 1923 r. L. dz. 2971, W, II co następuje:

Ustanawiam obwody obserwacyjne z powodu pryszczycy z mocą brzmienia § 161 — 169 powołanych przepisów, a mianowicie;

A. Obwód ściślejszy

do którego wcielam miejscowości: Jasień gm. i Jasień obsz. dw.

§ 1.

Z tego obwodu ściślejszego nie wolno wywozić (wywozić, wypędzać, wynosić) żadnego zwierzęcia racicowego, tudzież nie wolno wprowadzać jak i przepędzać przez ten obwód luzem lub też w zaprzęgu zwierząt racicowych. Przy głównych wchodach do miejscowości objętych tym obwodem, winny być umieszczone na widocznym miejscu tablice z wyraźnym napisem nie ulegającym zatarciu: „**Pryszczycza**“. **Miejscowość zamknięta. Wprowadzenie, przepęd i przejazd zaprzężniętymi zwierzętami racicznymi wzbroniony.** Przy głównym zaś wchodzie winny być podobne tablice o wyraźnym napisie „**Pryszczycza**“. Zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, trzoda chlewna) w tym obwodzie podlegają zamknięciu w oborach. Wypęd zwierząt racicowych na pastwiska jest wzbroniony, a znajdujące się już na pastwisku, winny być natychmiast spędzone do stajen i tam trzymane. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zagrodą miejscowości zapowietrzonej, o ile umieszczone są w oddzielnej stajni i przed opuszczeniem zagrody zostaną każdorazowo kopyta dostatecznie oczyszczone i odkażone. Drób zagród zapowietrzonych winien być izolowany w ten sposób, aby nie mógł opuścić podwórza zagrody, to samo dotyczy i gołębi.

Wpęd obcych zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonej jest wzbroniony. Psy w obwodzie ściślejszym winny być wiązane lub prowadzone na smyczy.

§ 2.

Wchody do zagród zapowietrzonych obór ze zwierzętami racicowymi, miejsca przed drzwiami obór i wiodące do obór ścieżki, drogi, odpływ gnojówki i nawóz winny być przynajmniej raz dziennie polane wodą wapienną lub wysypane sproszkowanym wapnem, a podwórze zwłaszcza okalające oborę zapowietrzoną trzymane w czystości i porządku, uniemożliwiającym rozwlekanie zarazy. Drogi prywatne, prowadzące od głównej szosy do zapowietrzonych zagród, zamyka się dla wszelkiego ruchu publicznego.

§ 3.

Wstęp do obór i ubikacji, zajętych przez zwierzęta chore, względnie podejrzane, rzeźnikom, handlarzom, kastratorom oraz osobom, zajmującym się procederem domokrażnym i t. p. jest surowo wzbroniony, dozwolony jest natomiast właścicielowi lub jego zastępcy, lekarzowi weterynaryjnemu oraz osobom, którym właściciel zlecił doglądanie i pielęgnowanie zwierząt. Osoby, które były zajęte w stajni zapowietrzonej lub przy chorych lub podejrzanych zwierzętach, mogą opuścić zagrodę zapowietrzoną jedynie po każdorazowym dokładnym oczyszczeniu i odkażeniu rąk, jak wogóle tych części ciała, które stykały się ze zwierzętami chorem lub podejrzaniem, odzieży i obuwia. Nie wolno zatrudniać do obsługi zwierząt racicowych w zapowietrzonej zagrodzie tych osób, które mają styczność z obcymi zwierzętami racicowymi. Przedsiębiorstwa zagród zapowietrzonych, które odwiedza większa ilość osób, winne być zamknięte aż do wygaśnięcia choroby, przeprowadzenia dokładnej dezynfekcji i uznania jej za dostępną przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i upłynięcia przepisane czasu obserwacyjnego.

§ 4.

Wszelkie przyrządy stajenne, które miały styczność ze zwierzętami chorem, podejrzaniem, lub ich produktami lub odchodami, przed użyciem poza zagrodą zapowietrzoną winny być oczyszczone i odkażone.

§ 5.

W miejscowościach zapowietrzonych, w obwodzie ściślejszym, tudzież w promieniu 15 kilometrów od tych miejscowości, zabrania się odbywania targów, jarmarków, wystaw pokazów lub licencjonowania, jak też wogóle spędów zwierząt racicowych.

§ 6.

Zużytkowanie i sprzedawanie w stanie surowym mleka, jego przetworów surowych, pochodzących od zwierząt z zagród objętych obwodem ściślejszym jest zabronione. Mleko takie winno być przegotowane, t. zn. ogrzane do kilkakrotnego zgotowania lub przynajmniej pozostawać pod działaniem temperatury 70 ° C. przez 30 minut lub 85 ° przez 1 min. Właściwy Starosta jedynie w wyjątkowych wypadkach, po dokładnem zbadaniu miejscowych warunków, za zgodą pow. lekarza weterynaryjnego, może zezwolić na wyjątki, jak odprowadzanie mleka do mleczarni, w której zapewnione jest dostateczne ogrzanie wszystkiego mleka i jego odpadków, tak wydawanego z mleczarni dla ludzi, dla gospodarstw, na których znajdują się zwierzęta racicowe, jakoteż użytkowanie przez żywy inwentarz racicowy, stanowiący własność mleczarni. Miejsca zajazdów wozów przed mleczarnie, rampy i t. p., służące do wyładowania konew z mlekiem, winny być codziennie oczyszczone i zlane mlekiem wapna. Konwie od mleka należy przed wydaniem z mleczarni odkażać 3 proc. roztworem wody, poczem wypłukać wrzącą wodą, lub też odkażone parą wodną, doprowadzoną pod odpowiedniemi ciśnieniem.

§ 7.

Nawóz usuwany z obór zapowietrzonych winien być zbierany osobno w obrębie podwórza zagrody i polany grubą warstwą mleka wapiennego świeżo sporządzonego. Gnojówka i nawóz zwierząt przeżuujących i świń zagród zapowietrzonych może być wywieziony z zagrody tylko za zezwoleniem policyjnym po porozumieniu się z urzędowym lekarzem weterynaryjnym pod warunkami, jakie on przepisze, i to gnojówka w odpowiednich zbiornikach, a gnój na dobrze uszczelnionym wozie z tem, że zostanie zaraz przyorany, użyta zaś droga publiczna, której wolno używać tylko w wypadkach konieczności, zlane wapnem.

§ 8.

Paszy objętościowej, ściółki, wytworów surowych, produktów pochodzenia zwierząt racicowych nie wolno wywozić z zagrody zapowietrzonej, jak tylko za zezwoleniem władzy policyjnej pod warunkami, jakie ta przepisze, po porozumieniu się z dotyczącym urzędowym lekarzem weterynaryjnym.

Wełnę owiec wolno wywieść jedynie tylko w workach gęsto utkanych i szczelnie zawiązanych (zaszytych). Wszelkie części padliny zwierząt racicowych z wyjątkiem rogów i skóry winny być przy zachowaniu jaknajwiększej ostrożności, uniemożliwiającej rozwleczenie zarazy, oddane do unieszkodliwienia w sposób przepisany (§ 9 zd. ostatn.)

§ 9.

Poddanie ubojowi zwierząt racicowych zagrody zapowietrzonej, w razie koniecznej potrzeby, może odbywać się tylko w tejże zagrodzie zapowietrzonej i przy zachowaniu środków ostrożności uniemożliwiających rozwleczenie zarazy. Skóry i rogi zwierząt racicowych padłych, zabitych chorych i podejrzanych wolno wywozić z zagrody zapowietrzonej tylko w stanie zupełnie wysuszonym lub po uprzedniem dokładnem zdezynfekowaniu ich według wskazówek pow. lekarza weter.

B. Obwód obserwacyjny dalszy

do którego wcielam następujące miejscowości:

Kawczyn gm., Oborzyska Stare obszar dw., Oborzyska Nowe gm., Jarogniewice gm., Jarogniewice obsz. dw., Piotrkowice gm., Piotrkowice obsz. dw.

§ 10.

Przepędzanie, przeprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie dalszym jest wzbronione.

§ 11.

Wywóz (wyprowadzenie, wyniesienie) zwierząt racicowych z tego obwodu dla celów użytkowych, hodowlanych, uzależniam od każdorazowego mego zezwolenia i pod warunkami, które przepiszę. W tym celu, zanim się przedsięwzięcie jakiegokolwiek kroki, uprzednio należy uzyskać moje zezwolenie. Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród tego obwodu, nie wolno używać wspólnych pastwisk, wodopojów, wód do pławienia, lub przepędów głównymi ulicami.

§ 12.

Zwierzęta racicowe zagród niezapowietrzonych, a należące do obwodu ściślejszego, oraz zwierzęta racicowe, należące do dalszego obwodu obserwacyjnego, muszą być stale trzymane w oborach. Wyprowadzenie na natychmiastowy ubój ze ściślejszego obwodu obserwacyjnego dozwolone jest wyłącznie tylko do rzeźni, położonej w tejże zapowietrzonej miejscowości, a z dalszego obwodu obserwacyjnego do najbliższej położonej rzeźni oraz na targ rzeźny do Poznania po uprzedniem zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, przed wprowadzeniem do dalszego obwodu obserwacyjnego z ważnością 48 godzin, z któregooby wynikało, że tak zwierzęta mające być wprowadzone jak i wszystkie zwierzęta racicowe tej zagrody zbadane zostały i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych oraz że mają zezwolenie miejscowej władzy policyjnej.

Wywóz zwierząt racicowych może nastąpić tylko wtedy gdy przed wprowadzeniem z obory racice będą dokładnie oczyszczone z nawozu i odkażone mlekiem wapiennem, a zwierzęta racicowe wywożone koleją muszą być wprost dowieziane na wozach bez styczności z innem bydłem do najbliższej stacji kolejowej, z przeznaczeniem do jednej z rzeźni publicznej Państwa Polskiego, posiadającej bezpośrednie połączenie z torem

kolejowym. Do tego jednak konieczne jest prócz wyżej wspomnianego zaświadczenia zdrowotności wystawionego przez urzędowego lekarza weterynaryjnego względnie lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez p. Wojewodę do wykonywania urzędowych czynności jeszcze każdorazowe pisemne zezwolenie Wojewody Poznańskiego, o ile dotyczy ściślejszego obwodu obserwacyjnego, a każdorazowe zaś pisemne zezwolenie miejscowej władzy policyjnej, o ile dotyczy dalszego obwodu obserwacyjnego, które winien interwenjujący lekarz weterynaryjny zawsze dołączyć do listu przewozowego. Przed załadowaniem jednak zwierząt winien interwenjujący lekarz weterynaryjny powiadomić:

- 1) Zarząd stacji kolejowej załadowczej o posiadaniu zezwolenia Wojewody na załadowanie zwierząt oraz o potrzebie nalepienia na wagonach kolejowych dotyczących zwierząt kartek o czytelnym napisie: „Zwierzęta podejrzanе o pryszczycę“.

Podobną uwagę winien umieścić na listach przewozowych.

- 2) O dniu odejścia transportu zwierząt, i to telegraficznie na koszt strony, miejscową władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając numer wagonu kolejowego.

Wyładowywanie lub przeładowywanie zwierząt wśród drogi jest wzbronione, chyba, że jest to nieodzowne, by te zwierzęta osiągnęły miejsce swego przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować na ładowni. Po załadowaniu ładownia winna być dokładnie oczyszczona i zdezynfekowana.

§ 13.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego wolno załadować i wyładować zwierzęta racicowe (bydło rogате, owce, kozy i świny) na kolejach żelaznych tylko za każdorazowym indywidualnem zbadaniu wysyłanych zwierząt przez odnośnego państwowego lekarza weterynaryjnego i wystawieniem świadectwa zdrowotności na koszt strony.

§ 14.

Zamykam wszystkie stacje kolejowe położone na obszarze powiatu kościańskiego także i dla załadunku tych zwierząt racicowych **zagranicę**, któreby pochodziły z sąsiednich wolnych od zarazy a temsamem niezamkniętych powiatów.

§ 15.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia, które nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia, będą karane po myśli działu III przepisy karne, powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

Kościan, dnia 1 lutego 1926 r.

S t a r o s t a :

(—) Cegiełka.

L. dz. 562/26 — 4 —

Przedmiot: zniesienie zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu wygaśnięcia zarazy pryszczycy.

Z powodu wygaśnięcia pryszczycy wśród bydła obszaru dworskiego Będlewo powiat Poznań i zaniku niebezpieczeństwa rozwleczenia tej zarazy znoszę moje rozporządzenie dotyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z dnia 14 grudnia 1923 r. — l. dz. 7328/25 — 4 —, ogłoszone w numerze 42 tutejszego Orędownika Urzędowego.

Moje rozporządzenie w tym samym przedmiocie z 1. b. m. — l. dz. 562/26 — 4 — obowiązuje nadal.

Kościan, dnia 1. lutego 1926 r.

S t a r o s t a

Cegiełka.

L. dz. 418/453/26 — 4 —

Do P. P. Właścicieli Lasów prywatnych.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zwróciło się do mnie z prośbą o zajęcie się ochroną zanikających już prawie roślin z rodzaju „Widłaków“ a w szczególności „Widłaka goździstego“ (*Lycopodium clavatum*).

Powodem zanikania widłaka jest głównie nieracjonalne jego użytkowanie. Widłak jest rośliną lekarską; w lecznictwie używane są jego zarodniki. Zamiast jednak ścinania tylko zarodnikonośnych pędów zbierający wyrwywają całe rośliny, posilkując się często grabiami.

Niemalże szkody wyrządza też masowe wyrwanie widłaka, przed świętami Wielkiej Nocy w celu przybierania nim, zgodnie ze zwyczajem, stółów wielkanocnych.

Dążąc do uratowania widłaka od ostatecznej zagłady, zarówno ze względów ochrony przyrody, jak i ekonomicznych, Ministerstwo uważa za konieczne roztoczyć opiekę nad tą rośliną i racjonalnem jej użytkowaniem.

Użytkowanie to polegać może jedynie na obcinaniu pędów zarodnikonośnych w okresie dojrzewania zarodników (w sierpniu) z pozostawieniem jednak pewnej ich ilości dla rozmnażania widłaka.

Obcinanie pędów dla celów dekoracyjnych, przed Wielkanocą, należy możliwie ograniczyć.

W każdym jednak wypadku pędy obcinane być mogą jedynie nożycami, aby słabo umocowana w ziemi roślina nie podlegała uszkodzeniu lub wyrwaniu.

Proszę tedy uprzejmie PP. Właścicieli lasów prywatnych by zechcieli o powyższem zawiadomić i pouczyć podwładny personel leśny.

W o j e w o d a :

(—) Bniński.

L. dz. 591/26. I.

Techniczny kierownik szkoły podkuwnicznej p. Nowak w Lesznie otwiera z dniem 1 kwietnia 1926 przy pomocy Wydziału Powiatowego w Lesznie oraz za zgodą p. Wojewody z dnia 24 grudnia 1925 — l. dz. 53649/25 I szkołę podkuwaczy w kuźni przy ul. Kościańskiej nr. 21. Na kurs w szkole podkuwaczy mogą być przyjęci uczniowie, którzy ukończyli 19 rok życia, złożyli egzamin na

czeladnika kowalskiego, przedłożą urzędowe świadectwo moralności i metrykę. W kursie, który winien trwać najmniej 3 miesiące, może brać udział 8 uczniów. Przewodniczący Wydziału Powiatowego po porozumieniu się z p. lekarzem weterynaryjnym i technicznym kierownikiem podkuwaczem w wyjątkowych wypadkach może zmniejszyć czas trwania kursu do 6 tygodni dla uczniów, którzy już pracowali w rzemiośle podkuwnictwa przez dłuższy czas i okazali w tym kierunku specjalne zdolności.

Celem przyjęcia na kurs kandydaci wnoszą prośbę z załącznikami powyżej wymienionymi przez Wydział Powiatowy tego powiatu, w którym zamieszkują do Wydziału Powiatowego w Lesznie.

Bliższe warunki co do nauki podkuwnictwa są wyłożone w biurze Wydziału Powiatowego w Kościanie, pokój nr. 14.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

S t a r o s t a.

(—) Cegiełka.

L. dz. 863/26 W. P.

Obwieszczenie o wyłożeniu spisów poborowych.

Podaję do ogólnej wiadomości, że spisy poborowych rocznika 1905 wyłożone są w myśl art. 24 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej w czasie od 1 lutego do 15 lutego 1926 r. w Urzędach gminnych do wglądu zainteresowanych poborowych pp.

Każdemu pominiętemu w spisie lub niewłaściwie wpisanemu przysługuje prawo żądania uzupełnienia lub sprostowania mylnego wpisu.

Urzędy gminne winny powyższe obwieszczenie w wszystkich miejscowościach natychmiast opublikować.

Kościan, dnia 3 lutego 1926 r.

S t a r o s t a

(-) Cegiełka.

L. dz. 199/26 — 7 —

Zaświadczenie.

Na prośbę Towarzystwa Budowy Kościołów Polskich w Gdańsku, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udziela wymienionemu Towarzystwu pozwolenia na zbieranie ofiar na cele budowy kościoła św. Stanisława w Gdańsku, w drodze sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej, za wyjątkiem Województwa Śląskiego, cegiełek i obrazów treści religijnej z wyłączeniem wszelkiego rodzaju kwesty ulicznej.

Towarzystwo wyznaczy osobę, zamieszkałą na obszarze Rzeczypospolitej, która odpowiedzialna będzie za ścisłe przestrzeganie warunków niniejszego pozwolenia oraz przepisów obowiązujących przez Towarzystwo i osoby przez nie wydelegowane. Imię, nazwisko i dokładne miejsce zamieszkania tej osoby, Towarzystwo poda do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w ciągu dwóch tygodni.

Osoby upoważnione przez Towarzystwo do zbierania ofiar winny być zaopatrzone w legitymacje imienne, wystawione przez Zarząd Towarzystwa i poświadczone przez władze administracyjne I-ej instancji.

Pozwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31 grudnia 1926 r.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1925 r.

Z a M i n i s t r a

(—) Jaszczołt

Dyrektor Departamentu.

L. dz. B. P. 9947/25.

Powyższe podaję wskutek rozporządzenia Województwa z dnia 22 stycznia 1926 r. — I dz. 2255/26 II. — do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 30 stycznia 1926 r.

S t a r o s t a:

w z.

Kaźmierowski,
st. sekr. pow.

L. dz. 527/26 — 4 —

Trucizna
przeciw drapieżnikom,
wyłożona na terytorjum
gminy Bielewko.
Zarząd gminy.

Trucizna
wyłożona
Maj. Nielegowo i Pianowo.

Przyjmujemy do farbowania i wyprawy na sposób lipski i paryski wszelk. rodzaju skóry futrzane surowe jak:

lisy: na krzyżowe, sobolowe, srebrne i alaska

królikki: na sealowe, bibretty, sobolowe, skunksowe, patagońskie

koty: na czarne i skunksy

zające: na chinchilla

wydry, tchórze, kuny, owce, koty, psy i t. d.

Wykonanie pierwszorzędne. Dostawa przy farbowaniu 15 dni, przy wyprawie 10 dni. Za farbowanie, jak i wyprawę **przyjmujemy pełną gwarancję.** Kupujemy wszelkiego rodzaju skóry surowe, futrzane płacąc najwyższe ceny rynkowe. Gotowe skórki futrzane mamy na sprzedaż.

ALASKA Farbiarnia i wyprawa skór futrzanych, POZNAŃ,
ulica Fabryczna 31. Telefon nr. 21-44.

Wszelkie druki

wykonuje

Drukarnia Spółkowa
w Kościanie.